23 Αυγούστου 2014

Γέροντος Δανιήλ Κατουνακιώτου Επιστολή στηρίξεως σε ευσυνείδητο φοιτητή της Θεολογίας

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιον Όρος / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Ο Γέρων Δανιήλ ο Κατουνακιώτης, ο Σμυρναίος (1844-1929), ιδρυτής της ευαγούς Αδελφότητος και του Ησυχαστηρίου των Δανιηλαίων στα Κατουνάκια του Αγίου Όρους Άθω, αποτελεί επιφανέστατη οσιακή μορφή του αγιορειτικού μοναχισμού του 20ου αιώνος• άλλωστε γι αὐτόν τον λόγο συμπεριελήφθη στη σειρά των πλέον σημαντικών «συγχρόνων αγιορειτικών μορφών» των εγκρίτων εκδόσεων της Ιεράς Μονής Παρακλήτου του Ωρωπού Αττικής [1].

Ο σοφός ασκητής και ησυχαστής διεκρίθη ως απλανής και διακριτικώτατος Γέρων, αλλά και ως θεολογικώτατος συγγραφεύς, το πλείστον των συγγραμμάτων του οποίου εξέδωσε η Αδελφότης των Δανιηλαίων την δεκαετία του 1980 [2]. Μέσα από τα συγγράμματά του, μελέτες και επιστολές (και επιστολιμαίες πραγματείες), αναδύεται η όλη αγιοπνευματική συγκρότηση και αρετή του Γέροντος Δανιήλ, ο οποίος ήταν ο,τι σημαντικώτερο είχε να παρουσιάσει η έρημος του Αγίου Όρους στις αρχές του 20ου αιώνος μεταξύ των θεοφόρων και θεολόγων Μοναχών.

Αυτήν ακριβώς την ιεραποστολική, θεολογική χροιά του έργου του Γέροντος Δανιήλ επισημαίνοντας ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Χρυσόστομος Α , του έγραψε επί τη εκδόσει τής «Κατά Χιλιαστών» μελέτης του: «Χαίρομεν δε ότι η Υμετέρα Οσιότης του αληθούς καταστοχαζομένη σκοπού, καίτοι τα όρη καταλαβούσα και μακράν του κόσμου τον της κατά Χριστόν ασκήσεως και της αρετής διανύων δόλιχον {=το στάδιον}, όμως περί πολλού ποιείται την ευσέβειαν, και του ορθού υπεραμύνεται φρονήματος της Εκκλησίας, το κατά δύναμιν τη Χριστιανική

κοινωνία χρήσιμος φαινομένη» [3].
Ο Γέρων Δανιήλ, συνεδέετο πνευματικώς με τον Άγιο Νεκτάριο [4], με τον όσιο Γέροντα Φιλόθεο Ζερβάκο [5], τη Γερόντισσα Θεοδοσία, Ηγουμένη της Ιεράς Μονής Κεχροβουνίου της Τήνου [6], με τον λογοτέχνη Αλέξανδρο Μωραϊτίδη (αργότερα Μοναχό Ανδρόνικο), τον οποίον ο π. Δανιήλ βοήθησε στον μοναχικό του προσανατολισμό [7] και με πολλές άλλες πνευματικές μορφές της εποχής του.
Ο Γέρων Ευλόγιος Κουρίλας ο Λαυριώτης (1880-1961), μετέπειτα Μητροπολίτης Κορυτσάς (1937-1939) και Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών (1942-1949), στη συλλυπητήρια επιστολή του (22 Σεπτεμβρίου 1929) προς τους Δανιηλαίους για την εκδημία του Γέροντος Δανιήλ, έγραφε μεταξύ άλλων: «Ο θάνατος αυτού αφίησιν ανεκπλήρωτον κενόν εις την σύστασιν του συγχρόνου ασκητισμού. Δεν βλέπω εκεί πέριξ άλλον Δανιήλ και τούτο με τρομάζει! Πάντες διασχίζοντες τα απρόσιτα εκείνα μέρη εύρισκον όασιν εν τοις Κατουνακίοις και ησθάνοντο ανακούφισιν των κόπων εκ της μετ’ αυτού συναναστροφής, τώρα απωλέσαμεν και την παρηγορίαν ταύτην!»[8].
Η φωνή της θεολογίας του «ποιήσαντος και διδάξαντος» Γέροντος Δανιήλ, ο οποίος αντιμετώπισε τα νέα ρεύματα σκέψεως και πνευματικότητος ήδη από την εμφάνισή τους στα τέλη του 19ου και αρχές 20ου αιώνος, έχει ιδιαίτερη απήχηση σήμερα και κατευθύνει προς την πάντοτε ασφαλή συμπόρευση «συν πάσι τοις Αγίοις».
Είναι χαρακτηριστική η επισήμανση και προειδοποίηση του Γέροντος Δανιήλ, αυτονόητη για όσους Ορθοδόξους γνωρίζουν εκκλησιαστική ιστορία, αλλά πολύ χρήσιμη στον ευρύτερο εκκλησιαστικό χώρο: «Πρέπει ο Χριστιανός να μη δίδη την ελαχίστην ακρόασιν εις εκείνους τους λυμεώνας {=καταστροφείς}, καν Ιερείς και Αρχιερείς ώσι, καν διδάσκαλοι και πνευματικοί, οίτινες παρενείρουσι {=εισάγουν πλαγίως} και διδάσκουσι δια των φαινομένων σοφιστειών τα εναντία των Ορθοδόξων νοημάτων και ιερών παραδόσεων, αλλά να εμμένη στερρά εις όσα παρέλαβε παρά της Ορθοδόξου Εκκλησίας» [9].
Το αυθεντικό κείμενο της επιστολής έπεται της αμέσως ακολουθούσης μεταφράσεως, και προέρχεται από το βιβλίο-συλλογή του Γέροντος Δανιήλ «Πατρικαί Διδαχαί» [10]. Απευθύνεται στον ιεροσπουδαστή Γεώργιο Παπαγεωργιάδη (1881-1958), φοιτητή της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, αργότερα διακεκριμένο Ιεροκήρυκα και συγγραφέα και Μητροπολίτη Νευροκοπίου (1942-1945) [11]. Ο Γέρων Δανιήλ τονίζει στον νέο θεολόγο φοιτητή το ύψος του λειτουργήματος της Θεολογίας, την ανάγκη υψηλής πνευματικής βιοτής και εμμονής στις ιερές Παραδόσεις, αλλά και την δέουσα περιφρόνηση προς τις αντιδράσεις των νεωτεριστών με την βοήθεια της εις Χριστόν Πίστεως.

Πηγή: impantokratoros.gr